

ANIGUJA FORTS

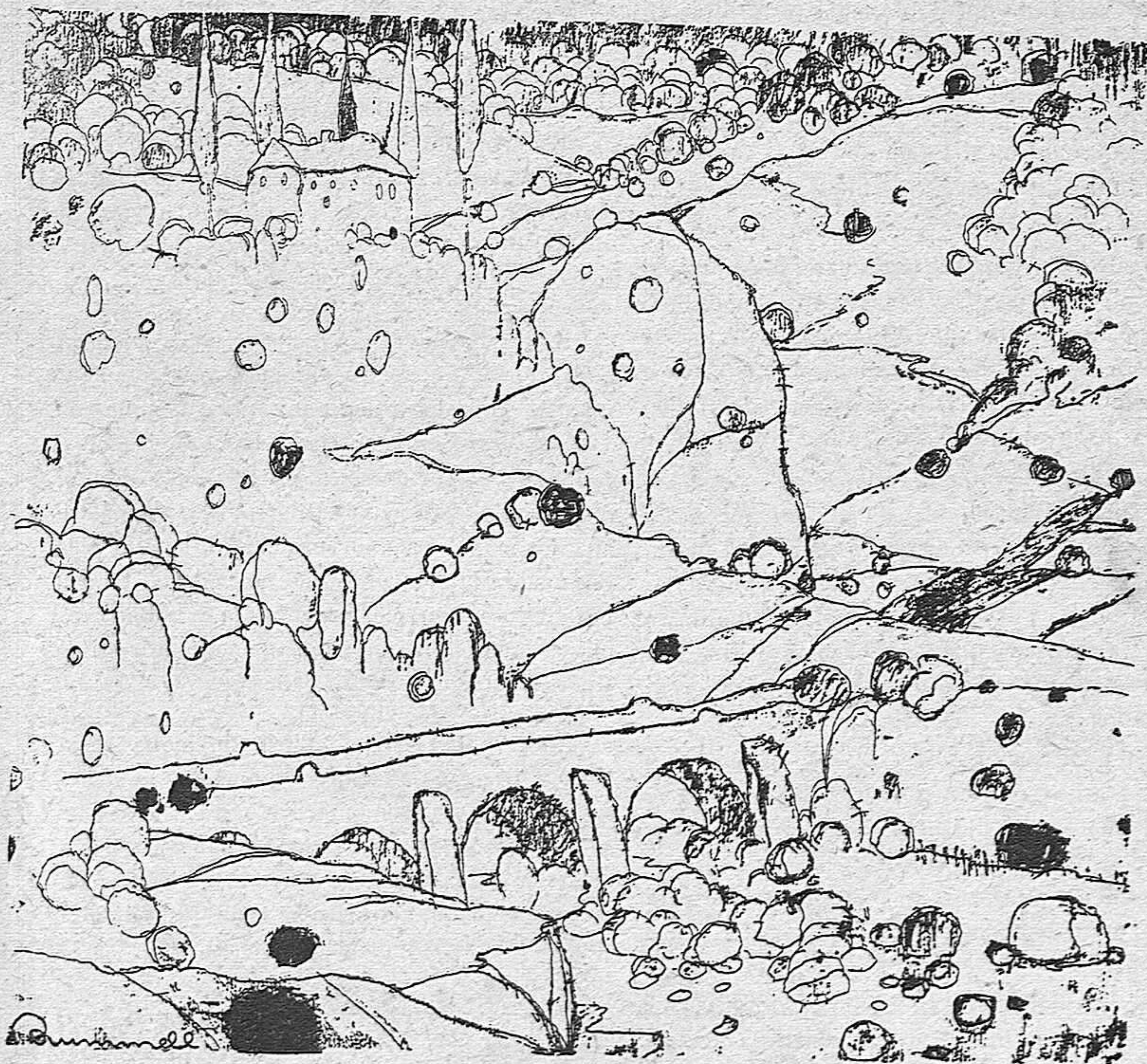
Revista d'Art i Humor

Surt cada quinze dies

10 cèntims

TRENCA-CLOSQUES

Ont es la noia presumida?

DE LES PETITES MARAVELLES GIRONINES - - -

LA ROSETA PARRACAIRE

la nostre Roseta per a pintar el retrat de *Monna Lisa*, sembla també indiscutible que Shakespeare la pressenti al fer la silueta d'aquelles tres bruixes que reben a *Macbeth* amb profètica salutació.

Avença per l'estret carrer amb passes diminutes, esquifida, tota rónega, tota espellifada, els bruts cabells en desordre, la mirada perduda, butzinant innocents imprecacions... Es el ser miserios, com una petita cuca dels camps, que serveix d'enrenou del poble, objecte de divertiment per l'impietosa butiguera, escarni de la quitxalla irreverent.

Es l'arbre caigut del que tothom fa estelles, es la manca d'equilibri dels sentits, es el predomini d'un dit de ví negre sobre una naturalesa en ruina.

Es la Roseta pel veinat, motiu de gatzara; acorralada com una bestia inofensiva, llença amb veu rogallosa un ruixat d'improperis contra 'ls seus escarnidors, fins que agotades les forces o a precés d'un veí caritatiu abandona aquell lloc amb pás insegur i fent tintines.....

I cada jorn aquella via de dolor i de misèria..... Sempre en busca d'una pell de conill o d'un feix de draperies, sempre sufrint la burla del poble crudel.... Sempre sots els efectes d'un dit de ví negre i espés que porta'l desequilibri a la seva naturalesa, que li encen el rostre i li apaga la brillantor dels ulls enfonzats en les conques fondes....

Segons conten veus trapaceres sols ha ti: gut dos grans amors.... l'un per en *Francisquet de les corbates*, que evoca potser a sa memoria moments joiosos d'un idili xore. L'altre per un gat esquálid, ronyós i brut, l'únic vivent que ara l'espera quan torna a la seva estada després del diurn pelegrinatge...

I allí en un recó de la cambra miseriosa sols enllumenada per un troç d'espelma, la Roseta prodiga an aquell animaló les tendreses que'ls homes an ella crudelment l'hi neguen.... i passa

la mà per demunt l'esquena ossosa i aspre, tot saborejant el dit de ví negre....

La fosca domina a l'espelma morent i sobre el còs miserios allargassat a terra, vetllen uns ulls verdosos i rodons....

Trencant el silenci de la fosca miola el gat esquálid, dolçament, com un record per aquelles absències tant freqüents que l'impietat i la desgracia ocasionen an aquella trista Roseta, privada en el violón, d'aquell animaló que li prodiga les caricies que'ls homes crudelment l'hi neguen.....

JHOT-FLICK.

DIUMENGE prop passat tingué lloc a *Athenea* el concert Monturiol-Bertrana-Oliva.

Els noms dels tres concertistes son modestos i no s'els havia pas fet un reclam que dongués com a gran vetllada, el recital que havien de donar. Per aixó mateix perque no hi anavem creient oir interpretacions espléndides, en sortirem satisfets.

La primera part anà a carreg de la pianista senyoreta Monturiol que interpretá discretament alguna obra del programa; per exemple, en *Cap al tard* de Schumann que agradá molt i fou interpretat amb molta justesa; més no tant discretament la Sonata de Beethoven, que necessita una comprensió, un sentiment i una técnica que encara la Srta. Monturiol no posseïx. L'altra part del programa, corresponia a la Srta. Bertrana qui obtingué forts aplaudiments en la *Berceuse* de Godard, *El cisne* de Saint Saëns que bisà, i *Cant de la tarda* de Schumann.

Amb tot i no ser una artista de molta força la Srta. Bertrana es feu oir amb molta atenció i tingué moments, que interpretá les obres amb tot el sentiment que hi calia. I del mestre Oliva en ferem un elogi per la seva manera d'acompanyar al piano, als artistes; amb justesa d'expressió i deixant lluir al concertista tota la seva técnica.

Vagin a tots tres, Monturiol-Bertrana-Oliva, una felicitació, tot esperant altres concerts, per apreciar la seva evolució en la carrera que coreuen.

FA-SOL.

LA TEVA "PLANETA" (A UN AMIC)

Avui que ja arrocegues la creu del matrimoni contant-te com a soci del «Gremi de casats», permet que un trist versaire t'espliqui la «planeta» perquè del tot no ignoris lo que't resta passar.

Per tú quatre vegades he consultat l'oracle i a totes mes consultes ha contestat igual. Com hi tinc fé veritable, vaig a contar les coses per mi considerades com més interessants.

Diu que la teva vida será formada tota per dies ben alegres de joia rodejats; diu que la esposa teva sabrá portar la casa tant recte i tant a l'hora com puguís desitjar.

Diu que la teva «prole» será més llarga encara que la tan nomenada del segón fill d'Isaac, formada tota aquella, com ja pod suposar-se, per fills d'edats distintes i sexes variats.

L'hereu, segons l'oracle, tindrà l'immensa péga d'esser pintor cubista bon xic extravegant, qu'es lo mateix que dir-te tindrà un «perdigó a l'ala» com tots els que conreen tan estrambótic art.

El que a l'hereu segueixi será bastant «currido»; tractant-se de conquestes, més destre que «D. Juan»; puix qualche fortalesa que's cregui inespugnable será per ell vençuda ja en el primer atac.

Després vindrá una noia, bonica, no hi ha dubte, pero de sa bellesa, senyor ningú en será, perquè, amb devoció santa militarà en les filles d'una ordre rel'ligiosa que porta l'hàbit blanc.

Dels altres fills i filles l'oracle poc ne parla, sols diu qu'entre ells va a haver-hi algunes varietats: hi haurá arquitectes, músics, actors i periodistes i fins algún Galeno entre ells s'hi cantarà.

Amb tot aixó, la vida será per tú tranquila; els dies farán mesos i els mesos farán anys: la teva testa rossa d'avui será canviada amb una, respectable, de rústics cabells blancs.

Jo me figuro veure't de prop la llar flamanta, voltat de sers ben joves per tú molt estimats; me sembla ja sentir-te contant rondalles castes a molts marrecs i nenes que «bavi» te dirán.

Llavors; com has de riure sentint les innocentes rialles i paraules d'aquells tendres infants! ¡Si, sols al contemplar-los, fins te caurá la... «vava» que apoiará tos membres un xic desllorigats!

I quan, junt amb l'esposa, recordareu els dies que Kronis va emportar-se'n amb lleugeríssim pas, mirant-vos l'un i l'altre direu amb joia immensa: —¡Son vells els nostres cossos pro el cor es com abans

I vostres llavis pàlids, ja sécs de tan besar-se, com el temps préterits llavors se juntarán.

Será aquell bès dolcíssim, sortit de cors ben joves; será'l bès que completi vostre felicitat!

D'AQUÍ MATEIX Si tu, llegidor, ets de Girona i anaves a estudi quan eres petit, l'has de coneixre per força, an aquest senyor qui porta *lentes*; si ets de fora i per casualitat ets mestre, també l'has de coneixre si no personalment, al menys per les seves obres que roden tots els collegis i estudis. La seva ben merescuda fama de matemàtic l'ha fet popular, i ademés de popular, conegut i reconegut com una notabilitat dintre el ram de la pedagogia.

***

Un dia, en havent acabat la classe, se l'hi va presentar el pare d'un alumne, qui, tot satisfet, l'hi anava a ensenyar un quadro qu'havia fet el seu fill: era al carbó i representava una casa de pagés amb uns pallers i uns bous, i de tant ben fet, fins s'hi veia el fam de la ximeneia.

—Venia a ensenyar-li aixó per a veure que n'hi sembla.

—Qui ho ha fet aixó?

—En *Juanito*, el meu fill.

—El vostre fill ha fet aixó? No m'enganyeu pas?

—No senyor no: ningú hi ha retocat res.

—Es possible? quines mans té aquesta criatura! quina cosa més hermosa!... Pero... el vostre fill!!!!? Ja sabeu qui teniu a casa vostra? Es un artistaç el vostre fill! te unes mans de plata aquesta criatura!

—Si senyor: hi té molta afició,

—Es que no es precisament afició lo que jo hi veig: es disposició; es sentiment; es un artista que s'hi revela. El vostre fill ho será, un artista; aixó ho demostra; li heu de deixar desenrotllar ben lliurement les facultats excepcionals que demostra tenir per al dibuix: quina cosa més bonica! A veíam, poseulo sobre aquella cadira; que la claror hi vingui bè; aixís! espléndid! magnífic! Sabeu que faria jo en el vostre lloc? Sabeu que faria?

— . . . . .

—Doncs hi posaria un marc.

X

L A COLLA DELS TREMENDOS - U u dia parlavem de la colla dels *tremendos* de Girona.

Cal dir abans que a Girona, per a ésser de la colla dels *tremendos*, qu'es com si diguessim dels *amus*, es imprescindible el fer broma, força broma, si vé a tom, perquè hi vé, i si no hi vé, perquè s'hi fa venir per força; aturar-se al carrer a fer l'os, al pic del dia, com més al pic del dia millor, però mai un sol, sino dos o tres o quatre, o tots, goitant enlaire; dir de tant en tant, quan passa algú respectable qu'els pugui sentir, alguna paraula groixudeta que demostrï que també en saben dir i que'ls hi dongui una mica d'aire de *corridos*; tenir junt amb els altres *tremendos*, un palco llogat al cine, amb un lletrero que digui *abonado*, i seure a les butaques, i dèsd'alli amb molta complacència, esperar qu'hi entri algun distret o tota alguna família distreta—que també n'hi poden haver—i a les hores—si hi han dones encare millor—fer-hi anar un *acomodador* a avisar-los qu'aquell palco es llogat i a treure'ls a fora, i al cap d'un moment, anar-hi ells, un o dos o els que hi hagin de la colla al cine, i seure-hi satisfets i aixecarse drets i mirar a tothom; ademés de tot aixó, tenir novia a fora, que *muda* molt, i si pot ésser a Figueres, millor; i anar cada diumenge a veure-la, tornant a la tarda, per a poguer dir quan algú ho senti: Avui, a Figueres.....

No s'han de contrariar mai les vocacions dels fills.

Jo mateix que tinc un fill molt aficionat a les tantes, eh?; dons li faig ésser fuster. Vaja!

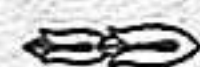

AL carrer del progrés, cap a les últimes cases, hi viu una nena formosa com un sol, de estatura regular, de boca petita i somrisenta, de parla senyora.

La Paquita s'está sempre a l'entrada de casa seva fent puntes, i deixant anar alguna qu'altre mirada enfora, atreta per els passos cridaners d'algún *gomós*... de fora.

I la Paquita, modesta, senzilla i quieta, va teixint amb els *boixets* aquella punta que sembla tant difícil i qui sab si ha de servir per dies felços.

La María, formosa com un sol, i de boca somrisenta, avui ens avalorarà aquestes planes, amb la seva gracia divina.

PASSEJENT d'un quan temps ença, juntes, les dugues amigues, l'*Adela* i l'*Antonieta* i al trobar-vos devant elles, la mirada queda extasiada de tanta magnificència.

Si l'*Adela* es espléndida, més espléndida es l'*Antonieta* i si aquesta te una cara riquíssima, més riquíssima la te aquella: I si aneu valorant totes les innombrables joies de que están posseïdes, vos quedareu enlluernats i vos rendireu devant aquells dos angels.

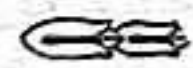
Aquesta vegada doncs, el carrer del Ciutadans i la Rambla, patria de nostre redacció, i en quins carrers hi tenen elles la *morada*, van units en esplendidesa.

I ara que es temps de les sardanes, son l'enveja del jovent al veureles saltar tant frèsques i boniques i joganeres....

UNA altre dameta i un bon amic nostre que marxen de la jurisdicció d'aquests *potins*. I tant con s'ho val ella, la Paquita d'esbelta figura, de cara perfecta i de pose seriosa... I tant com s'ho val, més no hi ha remei; está demanada *oficialment* i ja no la veurem dançar sardanes si no es a la ma dreta d'ell, el gran fabricant de savó i bon amic nostre.

Més de quatre els envejarán al veurels felços, dient-se paraules amoroses a cau d'orella anant amunt del carrer del Carme.....

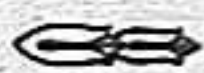

ARRIBAREN de Barcelona després d'una estada a la gran capital de desde la primera Pasqua i ara que feia dies que no les veiem, que no teniem la joia de poguer admirar continuament les seves cares bufones de seriosa expressió, podem apreciar el seu just valor, la formosura de les germanes.

I si abans eren preuat tresor de nostres rambles i mirant-les ens enlluernaven ara les veiem més gentils, més delicioses....

I amb elles l'alegria ha anat a la Plaça de les Cas-

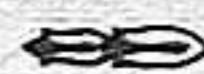
tanyes, on desde que en surten del primer pis d'una casa tota de pedra, el sol hi bat amb més fermesa, els pobres ocells canten més alegres i el vianat i els veinants tenen més bellesa per admirar.

AL carrer de Abeuradors, el carrer de *Fernando* giro-roní com volen els industrials allí enclavats, hi viu una nena angelical, amable com la qui més i bonica perquè sí.

A la redacció tenim qui comença a patir del *cor* per ella i qui aprofita la amistad que ella te amb sa germana per a donar uns quants volts a la rambla; d'aquells vols que el *cor* esporuguit fa *tric-trac* i es parla de la lluna, del temps i si plou o neva.....

Lo que fuere sonará.

En números anteriors varem descobrir que a la redacció hi havia entrat un nou *Cupido* i desde allavors, ha continuat la feina no mirant a qui tocava. E cert es que no s'en ha salvat cap.

L'un fent els paperots per el carrer de l'Albareda per la blonda *María*, l'altre per el pont vermell per la *Carlota*, l'altre per la *María* del carrer den *Clavé*, l'altre tirant lletres al correu per veurer la *María Lluisa*, l'altre fent-la petar desde la galeria a un tercer pis, l'altre per el carrer d'Abeuradors, l'altre voltant a una nena pianista, l'altre passejant per l'Argenteria i *así sucesivamente*.

A veure si tot anant jogant, jogant ens quedem en quadro i hem de nombrar una nova redacció.

La *María*, aquella dolça *María* de la Ronda de *Fernando Puig*, es veu acaronada per un jove de la *crème*. Van a passeig, l'acompanya al anar i venir de *corte*, amb una puntualitat militar.

I nosaltres sentim una mena de gabança al veure'ls tant alegres i acafeats i en ple col logui....

Sempre ho havem dit que disfrutavem al veure a dos que s'estimin, tot i esperant que'ns arribi la nostra hora!....

Jo l'he vista, a darrera els vidres de casa seva, una casa sumptuosa al bell costat d'una regia estada, a la Plaça del Vi; jo l'he vista, repeteixo, llegint un llibre, una novela potser, amb tota devoció.

I al veure-la tant interessada en la lectura, he pensat si la novela parlaria d'amors i que debia ser prou exelsa ja que lograva interessar el cor sentimental i romantic de la senyoril *Pilar*....

I com que també, n'he fet una jo de novela, on els amors hi joguen el principal paper, he pensat, tot mirant a la *Pilar* sentada darrera els vidres, si podria tenir el gran honor de fer arribar a aquelles mans blanquíssimes, de nácar, les pobres pàgines de la meva obra.

Pero, he pensat que *lo meu* era poca cosa per ella, aquella *Pilar* aristocrática, fina com l'espuma del mar, de cor bondados i noble mirada.....

DEL VANO DE NA CARLOTA....

Si jo pogués,
per sempre més,
rimà'l treball
d'aquest ventall,
vos donaria
hermosa aimia,
l'airet suau
que tant vos plau,
i, eternament,
seria'l vent,
l'alé d'un cor
que sent l'amor....

J. B. E.

Que n'es d'animal el vent! Ara que ve l'istiu se m'en emporta el berret fort. Per qui el deurá volguer tant passat de moea?

AIGUA-FORTS

DIARI

Día 4: Els concellers es reuneixen a càla ciutat i administren (es un dir) els diners dels ciutadans; no en varen fer cap de grossa. Respirem...! Per fer *murga* al cine, els posen una multa a uns quants jovenets.

Día 5: Dissapte i dia de sol. Molt de bestia i les maduixes a pesseta! Pobres burgesos! En *Fredericu* es fa treure el bigoti.

Día 6: Corpus Crhisti. Segón dia espléndid i la processó més lluida que mai. Tot el municipi es a la processó: En *Coll* fa de *abanderado*. Quin goig! Les elegants estrenen trajo; no n'hi manca cap. A la nit

al cine l'*Alberto* de l'estadística llegeix el *potin* a la Pilar del carrer de l'Albareda; es un bon traductor.

Día 7: Mitja festa. Surt la processó del barri del Mercadal: veiem la levita den Mateuet, i la redacció d'*Art i Sport* que porta una bandera: eren els que feien més *patxoca*. En Dardo actuava com a mestre de cerimonia. A la nit, a can Montaña, uns quans jovenets critiquen AIGUA-FORTS. Deuen volguer entrar a la Redacció.

Día 8: La pluja fa que els veïns del carrer den Clavé no pugun sortir de casa. Paciencia que nosaltres ja l'acabem. El governador marxa a Madrid. En Jaumet Martorell es fa treure el bigoti. Ja van tres...

Día 9: En Xavier, el nostre *dandy* va a Barcelona ja refet del tot. Celebrem! Una forastera endolada ens diu que li plau tant la mai prou alabada Devesa. Merci. En Tomaset es treu el bigoti. Ja van quatre.

Día 10: Processó de la vuitava de Corpus a la Catredal. No hi van els gegans i els nanus perque els concellers ja es porten l'oli. A la Rambla i a la Plaça del Vi toquen sardanes. Hurra!!! El primer que hem vist ballar ha sigut a l'Albertito. I amb aquella elegancia (!!!).

Día 11: El cel amenaça tempesta; pero no ha sigut res, perque al Coliseu hi havien quatre *estrellas* de primera magnitud. Sessió a l'Ajuntament. El marqués de la Torre, en Palol i altres volien fer salts mortals anant amb auto. Per sort com que no son gents cama-curts nò hi va haver de qué. Un altre dia els recomanem una gorra de cop. S'apujen els bistecs. *Malo!*

Día 12: Ja tornem a ser dissapte, com aquell que no diu res. Ens arriba un programa del concert Quer a la sala Mozart, de Barcelona. Al Coliseu fan *Eva*.

Día 13: Sant Antoni ens guardi de caure i pendre mal. En Casamort ha fet una *solemne* caiguda de bicicleta. Inauguració a Athenea de les pintures den Bartumeu Ferrá. Sardanes, cine, teatre i concert a Athenea. Trobem a D. Blas en la sala Imperi de Barcelona. Ens diu que la Tortola li agrada molt; a nosaltres també. Hem vist als nostres caixistes que venien del Congost amb tres crissalides; una de Puigcerdá i dos de casa nostre.

Día 14: Un verdader dillúns; sense sol i sense pluja; sense calor ni fret; sense tramuntana i sense res.

Día 15: Les maduixes van més barates. A Sant Agustí hi debuta una *troupe* amb camell, caballs i *demás animales*. Plou.

Día 16: Plou. Arriba en Lagar. Home, *Lagar* amb tanta calor... La Catalina no ha sortit de casa per acabar un vestit que esti enarà diumenge. Le *crème* va a la Devesa a les set hores de la tarda. I quin jardí!

Día 17: Plou. Veiem al *Heraldo* que s'ha constituït un *Centro Liberal*. Son 72 baix la batuta del senyor Llovet. Aquest xicot amb el temps serà diputat! Fa sol.

A la nit funció al Imperial, cirq equestre i sardanes a la Rambla

Fins a un altre? *Semprell* que diria en Monsalvatje.

OLA.

DINTRE pocs dies s'inaugurarà oficialment un *Centro Liberal*. Al *Heraldo* ens donen detalls de tot lo fet i resulta que a tothom s'els ha encomanat el fer emprèstits.

Ni la mancomunitat!! Perque mireu que per mil pessetes fer accions? Sembla una tartarinada!

UNA de freda i una de calenta. D. Bas Sorribas ens deixa per anar de quefe d'Obres Públiques a Barcelona. Amb la seva marxa perdem un bon amic i admirador.

Serveixin dons aquestes ratlles com a testimoni d'amistat.

En Camps i Arboix, el nostre amic i coloborador, qui arribará avui, porta ja a la butxaca el títol d'advocat.

Sigui enhorabona, Quimet!

CONTINUEM amb la plataforma. Vol l'Ajuntament donar una nota de bon gust? Es deixi de toldos i bombetes i que quedi com fins ara.

Tothom hi guanyará i l'estética en primer lloc. Amb aixó de conformitat amb l'*Heraldo*, pero enderrocar-la, de cap manera!!

EL dimarts que ve, tindrà lloc al Teatre Principal una funció extraordinaria per la companyia d'aficionats *Tallaví* que dirigeix el nostre bon amic Eugeni Mariné.

Es posará en escena *Passions Truncades* den Planes i *Lo que es la vocación!!* den Poggio.

No hi faltarem.

L'*Heraldo de Gerona's* queixa en nom de l'estética. Va sapiguer que l'Ajuntament volia posar un toldo i bombetes eléctriques a la plataforma de la Devesa on la Banda hi dona els concerts i l'*Heraldo* en va protestar dient que es de mal gust i proposant, esgarrievos! qu'es demoleixi la *feisima* plataforma (paraules textuais) i qu'en son lloc hi construïssin un kiosk com a Barcelona.

L'*Heraldo* que ens demostra que en qüestions estétiques no hi enten, no ha sapigut veure en aquella plataforma un recó de poesia i tampoc s'ha recordat

que ha servit a molts artistes per trasportar-ho a les seves teles.

Entre aquests, s'hi conten en Joan Coromina de La Bisbal, el malaguanyat Sr. Teixidor (e. p. d.), el nostre Samuel i una infinitat d'artistes estrangers.

Els del *Heraldo* voldrien un kiosk ben maco, de ferro forjat que semblés un *ramillete* amb adornos com aquella gavia de lloros que hi ha al parc de Barcelona.

Pero com que encara els queda gust als gironins, no toleraran que s'enderroqui aquella plataforma de sobria arquitectura, per a posar-hi en son lloc un kiosk com en les grans ciutats.

Pero, es que reialment l'*Heraldo* ho diu de serio? Perque la primera vegada ens creiem era ironia!

ENS han dit que totes dues eren històriques; nosaltres, amb tot i esser els primers en creure en l'humorisme etern i caracteristic dels estudiants, com que també ho hem sigut d'estudiants, creiem qu'el moment de l'examen, —l'únic moment seriós d'aquella bella vida— no es pas ben apropiat per a sentir-se humorista, davant d'aquells tres senyors espaventables.

Pero, com que «*si non e vero e ben trovato*» allà van:
Examen de química:

- ¿Con que se obtiene el gas acetileno?
- Con el carburo.
- Carburo de que....?
- De Sástago.

S'estava examinant de grau en lletres i el catedràtic, un home formal que tot s'ho pren en serio va demanarli:

- Conoce V. a Zorrilla? Sus obras?
- Si señor el Juan Tenorio....
- De Campoamor que conoce V.?

I el deixeble que vinga rumiar amb una ma al clatell.

- Que no conoce V. a Campoamor?
- Ah! si señor; es empleado de correos!
- A la papeleta hi va trobar *Sobresaliente*.

TENIM uns llacers que no'ns els mereixem.
Per agafar un gos, corren pels carrers com uns desesperats i el públic que se'n adona, si fá uns panxons de riure que ni que fossin al *Circo*. I lo bó d'ells es que, un cop n'han pres un, amb dos o tres llassos, l'estiren, l'un del cap, l'altre dels peus, fins a convertir-lo en martre, i llavors la gent, que també ho veu, els hi arina una bronca fenomenal, tractant-los de tot lo que moltes vegades es mereixen.

Qui sab si fent compendre als encarregats d'aquesta feina, la forma en que deuen fer-ho s'evitarien aquestes expansions.

Es una vergonya. La Rambla está intransitable, tant intransitable que molt aviat se hi haurá de anar amb croces. Quan plou ni l'estany de Banyoles! I ara qu'es ballen sardanes es indigne de la ciutat tolerar aquesta vergonya.

Ens atendrá el Sr. Coll? Aixís ho esperem.

AL carrer nou en un establiment molt acreditat hi hem vist un lletreret d'aquells que valen la pena de recollir.

Diu aixís:

CALLE TAS
a 10 céntimos

Qué on es aquest carrer que s'en diu Calle Tas? Ah! no senyors, allo vol dir *Galletas*. I la diferencia, es grossa!

EL nostre municipi deu estar en descobert amb l'empresa de les aigues potables, car si no fos aixís, quand fan una obra en que hi es necessari aquest element, es ben segur que tot seguit hi entraria en funcions.

Ens referiem al *mingitorio* de la semi-rambla de'n Canalejas. Fa tres mesos que está colcat i encara es l'hora que no si ha escorregut una gota d'aigua.

Es pod compendre que per entrar-hi es fá menester un nas protector com aquells que usen els anglesos.

A veure senyor consistori si es posa al corrent.

SABEM una noticia sensacional, d'aquelles que valen la pena: Dels quatre cantons per avall, fins a Sant Pere, tots els veïns volen demanar la seva separació de Girona per a ajuntar-se amb qualsevol municipi veí si es que bonament els vulgui admetre: diuen que ja están cansats de veure qu'aquells barris estiguin tant deixats de la ma.... del ajuntament i volen provar si de l'altre manera els hi resulta més a compte. I tenen orça raó, o sinó, mirin: desde el Pont de Pedre fins a la Font del Rei hi han tres ponts, i en canvi, desde els quatre cantons fins al Pont, no més hi ha una palanca que fa basarda de pasar-hi i quan el riu ve gros, no s'hi pod passar. Oh, i aquells pobres veïns paguen com els altres! aixó es lo trist!

FINS ara eren dos o tres clavagueres les que feien tapar el nas: ara, no demaneu pas quines, son totes, perquè des d'el carrer de la Força, fins al carrer Nou, no s'hi pod tenir cara: i si a la molestia que per a tot-hom aixó representa, hi afegim la facilitat amb que a l'istiu naixen i s'extenen les epidemies, resulta que «plou sobre mullat».

Francisco Solá

Optica i Joieria

CASA DE CONFIANÇA

RAMBLA

Dalmáu Carles & Cía.

EDITORS

PLAÇA DE L'OLI, 1. - GIRONA

Francisco**Massot**MERCERIA NOVITATS
VANOS OMBREL·LES

ARGENTERIA

Alfred Ferrer**SASTRE-MODISTO**L'ULTIMA PARAULA EN MO-
DES, TANT PER A SENYOR
COM PER A SENYORAPlaça del Bell lloc 2, 1.ª**Raimonda Creuhet**Berrets de totes menes
Trajos per a nins
Corbates, elastics, &

Saló de Modes

RAMBLA, 29

Casa Maresma

GUANTS I NOVITATS

ABEURADORS

**Drogueria d'en
Victor Sarquella**

Aparells de tots sistemes

Detectives des de 6 Pesetes

Material fotografic KODAK i AGFA

Marcís Martí Trayter

PROCURADOR DELS TRIBUNALS

FIGUEROLA, 17, 2n.

**L' ANÍS MILLOR
ELS VERMOUTHS MES
GUSTOSOS SON
ELS MARCA****UNIVERSO**

Demaneu-lo a tot arreu!

**Confiteria
NEGRE**El *rendez-vous* de l'alta societat
gironinaREFRESCS : CAFÉ : LICORS : PASTES
RAMBLA**Perruqueria higiènica
PERE GRANÉS**

Pujada del Pont de Pedra

SERVEI ESMERAT

Massatges americans

Perruqueria Dalmáu

INMILLORABLE CONFORT

SILLONS AMERICANS

CIUTADANS, 1, pral

Cucurull

SASTRE

ESPECIALITAT EN
TRAJOS FORMA SASTRE
PER A SENYORA

CIUTADANS, 3

AMERICAN BARRESSOPONS - DOLSOS
REFRESCS

VINS DE MARCA

OBERI TOTA LA NIT

RAMBLA, 11

FARMACIA I
PERFUMERIA**La Creu - Roja**

PLAÇA DE L'OLI